

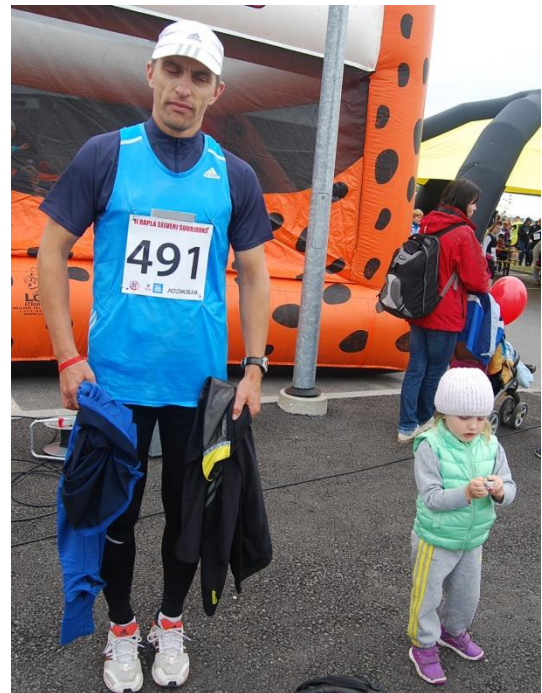
Toomas Tarm

Toomas Tarm on osalenud murdmaajooksu (1997, 1998, 1999, 2001), poolmaratoni (1994, 1998, 1999) ning ekideni (1996) maailmameistrivõistlustel ja saavutanud 1994. a. EM-il maratonis 42. koha.

Võitnud individuaalarvestuses erinevatel distantsidel 10 ja teatejooksus 2 Eesti meistri tiitlit ning arvukalt medaleid. Seni viimase, hõbedase, teenis möödunud sügisel Sparta Spordiseltsi I ekideni võistkonnas.

Lõpetas 1992. aastal Tallinna Pedagoogikaülikooli kehakultuuriteaduskonna ja on töötanud kehalise kasvatuse õpetajana.

Toomas Tarm juhib kestva-alade alarühma alates 2009. aastast.

Miks soovisid olla alarühma juht?

Olen huvitunud kergejõustikust ja kestva-jooksust kogu elu, ise selle alaga tegelenud ja peale aktiivse sportimise lõppu ikka üritanud siin ja seal kaasa lüüa ning abiks olla. Alarühma juhi ülesandeid täites on selleks üks võimalusi. Mind kutsuti alarühma juhiks 2009. aasta lõpul ja juba 6 aastat olen oma panust üritanud anda.

Vaadates tagasi enda sportlaskarjäärile, mida pead enda sportlastee olulisemaks eduteguriks ning millest sai suurim pidur?

Pean ennast suhteliselt sihikindlaks ja seda on kestva-alal mingi tulemuse saavutamisel vaja. Pärilist tippu jõudmiseks ei panustanud ilmselt piisavalt ja olid ka tervislikud põhjused. Tipp-sport nõuab päris kõva rutiinitaluvust (pikad laagrid, palju musta tööd) ning see ei ole võib-olla ka minu tugevaim külg.

Kes on olnud Sinu treenerid, õpetajad ja eeskujud?

Treeneriteks on olnud kooli ajal Jaan Anderson ja hiljem lühikest aega Meelis Minn. Suure osa oma sportlaseajast treenisin iseseisvalt. Kaudsed eeskujud on kindlasti olnud mitmed maailma ja ka Eesti tippjooksjad

Mida on õpilased Sulle õpetanud?

Ma ei ole treenerina väga kaua töötanud, viimased paar aastat juhendanud harrastajaid ja aeg-ajalt ka paari Eesti paremikku kuulunud jooksumeest. Iga suhe arendab nii erialaliselt kui ka üldises plaanis.

Millised on väikese Eesti võimalused/tugevused kergejõustikus konkureerimaks suurte ja rikaste riikidega?

Medalite hulgalt võistelda ei ole võimalik, aga üksikuid tippe kerkib esile olenemata rahvaarvust ja rahakoti suurusest. Neid tuleb toetada ja tippu aidata. Me ei peaks nii palju lugema ainult medaleid. Sportlased on eeskujuks lastele ja noortele ning vahel on see tähtsam kui medal.

Suurbritannia kergejõustiku peatreener Charles van Commenee, kes pani Londoni OM-iks kokku väga tugeva koondise, tõdes koduse OM järel, et kergejõustikutreener on s...t meeskonnamängija ja kõiges, mis on halvasti, on alati süüdi alaliit, raha on alati vähe ja treenerid alati alahinnatud. Kas see väide võib paika pidada ka Eestis ja kui nii on, siis mida saaksime teha, et meie koostöö laabuks?

Treeneriöö ja selle tasustamine on olnud küll pikalt alahinnatud, veidi paremuse poole on asi nihkunud. Raha vähesust on mingil määral võimalik alati korvata nutika tegutsemise ja õigete prioriteetide seadmisega.

Kindlasti on ka meil võimalik parandada koostööd erinevate osapoolte vahel, sageli on probleem suhtlemistasandil. Kuigi raha on oluline, on ka muid vahendeid töö hindamiseks ja inimese tunnustamiseks ja neid peaks rohkem kasutama.

Mida soovid küsida teiste alarühmade juhtidelt?

Küsida otseselt ei soovi, aga soovin neile edu oma ala arendamisel ja uusi ideid, mis aitaksid meie kergejõustikuelu edendada.

Kui sa ei oleks treener, kes sa siis oleksid?

Olen töötanud pikalt muus valdkonnas, treenerina lühikest aega. Hea kui töö võimaldab erinevaid tegevusi ning on piisavalt (tegutsemis)vabadust - nagu ütlesin, rutiinsed tegevused mulle väga ei meeldi

Mis Su päeva päikeseliseks teeb?

Samad asjad mis tõenäoliselt enamusel inimestest - et perega oleks kõik hästi, tervis korras ja ilm talutav.

Mida soovid endale olümpia-aastaks?

Neidsamu asju, mis päeva päikeseliseks teevad. Ja sportlikus plaanis seda, et kõik meie jooksjad täidaksid oma isiklikud eesmärgid

Fotod: Toomas Tarmi erakogu